

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 86/23

Luxembourg, 25. maj 2023

Sodba Sodišča v zadevi C-290/21 | AKM (Zagotavljanje satelitskih paketov v Avstriji)

Čezmejna satelitska retransmisija programov: načelo države oddajanja se uporablja tudi za ponudnika satelitskih paketov

Ponudnik satelitskih paketov mora zato, kadar je za dejanje priobčitve javnosti, pri katerem sodeluje, zavezan pridobiti dovoljenje imetnikov zadevnih avtorskih in sorodnih pravic, to dovoljenje pridobiti le v tisti državi članici, kjer se signali kot nosilci programa pošljejo v komunikacijsko verigo, ki vodi k satelitu

Tožeča stranka iz postopka v glavni stvari, Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger Reg. Gen. mbH (AKM), je avstrijska družba za kolektivno upravljanje avtorskih pravic. Je imetnica licence za izkoriščanje glasbenih del, na podlagi katere sme kot fiduciarka izvrševati pravice radiodifuznega oddajanja na avstrijskem ozemlju. Družba Canal+ Luxembourg Sàrl (v nadaljevanju: Canal+) je televizijski operater, ki ima sedež v Luxembourgju in ki v Avstriji po satelitu ponuja pakete kodiranih programov (satelitski paketi) več RTV-organizacij iz drugih držav članic v visoki ali standardni ločljivosti.

Posamezne satelitske signale kot nosilce programa v komunikacijsko verigo (navzgornja povezava) večinoma pošljejo te RTV-organizacije same, včasih tudi družba Canal+, v teh drugih državah članicah. Pošlje se snop, ki vsebuje celoten program v kakovosti visoke ločljivosti in dodatne informacije, kot so zvočni podatki in podatki o podnapisih. Ta snop, potem ko ga satelit „prepošlje“, sprejmejo satelitske sprejemne naprave na območju pokrivanja. Navedeni snop se nato razdeli in uporabnik lahko dostopa do vsakega od programov na terminalu prek dekoderja. Satelitski paketi, ki jih ponuja družba Canal+, vsebujejo plačljive in brezplačne televizijske programe. Ti zadnji programi – v nasprotju s plačljivimi programi – niso kodirani in jih vsakdo na avstrijskem ozemlju lahko sprejema v kakovosti standardne ločljivosti.

Ker družba AKM meni, da družba Canal+ posega v pravice, katerih upravljanje družba AKM zagotavlja, je pri avstrijskih sodiščih vložila tožbo, s katero je v bistvu zahtevala, naj družba Canal+ preneha oddajati satelitske signale v Avstriji in ji plača odškodnino, pri čemer je zatrjevala, da v državah članicah, v katerih je prišlo do dejanja oddajanja ali priobčitve javnosti po satelitu, ni bilo pridobljeno nobeno dovoljenje za tako oddajanje in da ni dovolila tega oddajanja v Avstriji.

Oberster Gerichtshof (vrhovno sodišče, Avstrija), ki je obravnavalo revizijo zoper sodbo Oberlandesgericht Wien (višje deželno sodišče na Dunaju, Avstrija), ki je med drugim menilo, da satelitski paketi iz postopka v glavni stvari dosega novo javnost, to je javnost, ki je različna od javnosti, ki jo dosega prostodostopni prenosi RTV-operaterjev, se je odločilo, da Sodišču postavi vprašanje za predhodno odločanje glede razlage Direktive 93/83¹, zlasti njenega člena 1(2)(b). V skladu s to določbo do priobčitve javnosti po satelitu pride le v tisti državi članici, kjer se signali kot nosilci programa pod nadzorom in odgovornostjo RTV-organizacije pošljejo v neprekinjeno

¹ Direktiva Sveta 93/83/EGS z dne 27. septembra 1993 o uskladitvi določenih pravil o avtorski in sorodnih pravicah v zvezi s satelitskim radiodifuznim oddajanjem in kabelsko retransmisijo (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 134).

komunikacijsko verigo, ki vodi k satelitu in nazaj na zemljo.

Presoja Sodišča

Sodišče je presodilo, da **je treba, kadar je ponudnik satelitskih paketov za dejanje priobčitve javnosti po satelitu, pri katerem sodeluje, zavezan pridobiti dovoljenje imetnikov zadevnih avtorskih in sorodnih pravic, to dovoljenje** – kot dovoljenje, dano zadevni RTV-organizaciji – **pridobiti le v tisti državi članici, kjer se signali kot nosilci programa pošljejo v komunikacijsko verigo, ki vodi k satelitu.**

Sodišče je najprej opozorilo, da mora, da bi se uporabilo pravilo, določeno v členu 1(2)(b) Direktive 93/83, iti za „priobčitev javnosti po satelitu“ v smislu tega člena 1(2)(a) in (c), pri čemer ti določbi za to določata kumulativne pogoje. Prenos je tako ena sama „priobčitev javnosti po satelitu“, če ga sproži „dejanje pod nadzorom in odgovornostjo RTV organizacije“, s katerim se „pošljejo“ signali kot nosilci programa, če se ti signali pošljejo „v neprekinjeno komunikacijsko verigo, ki vodi k satelitu in nazaj na zemljo“, če so navedeni signali „namenjeni javnemu sprejemu“ in če je v primeru kodiranih signalov način za njihovo dekodiranje „javnosti ponujen s strani RTV organizacije ali z njenim soglasjem“.

Dalje, tako posredni prenos televizijskih programov kot njihov neposredni prenos izpolnjujeta vse te kumulativne pogoje, zato je treba vsakega od njiju obravnavati kot eno samo in torej nedeljivo priobčitev javnosti po satelitu. Vendar nedeljivost take priobčitve ne pomeni, da sme pri tej priobčitvi ponudnik satelitskih paketov posredovati brez dovoljenja imetnikov zadevnih pravic.

Nazadnje, tako dovoljenje mora pridobiti zlasti oseba, ki izvaja tako priobčitev ali pri njej posreduje tako, da z navedeno priobčitvijo omogoči dostop do varovanih del novi javnosti, to je javnosti, ki je avtorji varovanih del niso upoštevali v okviru dovoljenja, ki so ga izdali neki drugi osebi. Priobčitev javnosti po satelitu, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, pa izvaja RTV-organizacija, pod nadzorom in odgovornostjo katere se signali kot nosilci programov pošljejo v komunikacijsko verigo, ki vodi k satelitu. Poleg tega ni sporno, da ta organizacija s tem praviloma omogoči dostop do varovanih del novi javnosti. Zato je ta organizacija zavezana pridobiti dovoljenje iz člena 2 Direktive 93/83.

Sodišče je tudi ugotovilo, da **ker se šteje, da do take priobčitve javnosti po satelitu pride le v tisti državi članici, kjer se signali kot nosilci programa pošljejo v komunikacijsko verigo, ki vodi k satelitu, je RTV-organizacija zavezana to dovoljenje pridobiti le v tej državi članici.** Vendar je poudarilo, da je treba pri določanju ustreznega nadomestila za imetnike za tako priobčitev njihovih del upoštevati vse vidike oddajanja, kot je dejansko in potencialno občinstvo tega oddajanja. Na podlagi tega je sklenilo, da **kadar je del tega dejanskega ali potencialnega občinstva v državah članicah, ki niso država članica, v kateri se signali kot nosilci programa pošljejo v komunikacijsko verigo, ki vodi k satelitu, morajo različne zadevne organizacije za kolektivno upravljanje, glede na okoliščine primera, najti ustrezne rešitve za zagotovitev pravičnega nadomestila za te imetnike.**

Glede na navedeno je Sodišče spomnilo, da **ni mogoče izključiti, da lahko drugi operaterji posredujejo v okviru priobčitve javnosti po satelitu, tako da omogočajo dostop do varovanih del ali predmetov javnosti, ki je širša kot ciljna javnost zadevne RTV-organizacije. V takem primeru posredovanje teh operaterjev ni zajeto z dovoljenjem, ki je izdano tej organizaciji. Tako je lahko zlasti takrat, kadar operater razširi krog oseb, ki imajo dostop do te priobčitve, in tako omogoči dostop do varovanih vsebin novi javnosti.**

Sodišče je še ugotovilo, da iz uvodnih izjav 5, 14 in 15 **Direktive 93/83** izhaja, da je **namen člena 1(2)(b) zagotoviti, da za vsako „priobčitev javnosti po satelitu“ velja izključno zakonodaja o avtorski in sorodnih pravicah, ki velja v državi članici, kjer se signali kot nosilci programov pošljejo v komunikacijsko verigo, ki vodi k satelitu. Zato bi bilo v nasprotju s tem ciljem, če bi moral ponudnik satelitskih paketov pridobiti dovoljenje imetnikov zadevnih avtorskih in sorodnih pravic tudi v drugih državah članicah.**

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Jaroslaw Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Ostanite povezani!

